

عنوان مقاله:

نفار؛ یک پناهگاه - بررسی فرم و ساختار سازه تابستانی نفار

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی پژوهش های کاربردی در علوم و مهندسی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محمد گلشن - پژوهشگر دوره دکتری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

سیده مائده موسوی - کارشناس معماری

خلاصه مقاله:

از گذشته و در هر اقلیمی کشاورزان جهت استراحت به هنگام کار و یا نگهداری از زمین و محصولات خود نیاز به پناهگاه هایی داشتند. این پناهگاه ها اغلب توسط خود کشاورزان در زمین های کشاورزی و با استفاده از مصالح بومی هر منطقه ساخته می شدند. در منطقه شمال ایران - خاصه مازندران- با توجه به فرهنگ و شرایط خاص آب و هوایی این ناحیه در طول زمان، معماری خاصی شکل گرفته. این گونه معماری توسط روستاییان/کشاورزان ابداع و ساخته شد و توسط آنها نیز مراقبت و حفاظت شده و می شود که به آن نفار می گویند. نفار ها یک سازه تماما چوبی دو طبقه هستند که در زمین های کشاورزی به عنوان استراحتگاه و پناهگاه برای کشاورزان مورد استفاده قرار می گیرند. نفار در طول زمان دچار تغییراتی نیز شده است. هدف از این پژوهش بررسی فرم و ساختار اصیل نفار می باشد که به دلیل بی توجهی و عدم پژوهش کافی رفته رفته رو به فراموشی است.

کلمات کلیدی:

نفار ، پناهگاه ، معماری بومی، سازه تابستانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1447458>

